Dziennik Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Krakowie

Rok VII. Kraków, dnia 28 stycznia 1939 r. Nr. 1.

TREŚĆ:

Z Nowym Rokiem składam pracownikom podległego mi Okręgu najlepsze życzenia. Dziękując za dotychczasowe wyniki pracy, życzę pracownikom, aby w dalszej wytężającej pracy dla dobra naszego przedsiębiorstwa znajdywali pełne zadowolenie dobrze spełnionego obowiązku wobec Państwa i społeczeństwa.

(-) A. Spett
Dyrektor Okręgu

Pan Wojewoda Krakowski przesłał na moje ręce pismo z wyrazami uznania i podziękowania dla pracowników pocztowych za pełną poświęcenia i zrozumienia doniosłości sprawy pracę w okresie wyborów do ciał ustawodawczych i samorządowych.

Podając powyższe do wiadomości ze swej strony wyrażam Pracownikom wyrazy uznania i podziękowania.

(—) A. SPETT
Dyrektor Okręgu.

POCZTA

1

Opakowanie nadmiarów i zasiłków kasowych złożonych z banknotów.

Zarządzeniem Nr. AK. 113 z dnia 28. XI. 1938 r. zezwoliło Ministerstwo Poczt i Telegrafów na używanie woreczków bilonowych z jednym paskiem amarantowym zamiast kopert papierowych — jako opakowania nadmiarów i zasiłków kasowych przesyłanych osobno w samych biletach bankowych, z tym jednak zastrzeżeniem, by banknoty przed włożeniem do woreczka opakowywane były w papier i przewiązywane na krzyż sznurkiem.

Nr. PPR. 10/31 z dnia 2 grudnia 1938 r.

2

Zmiana opłat listowych z Rumunii do Polski.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa P. i T. z dnia 14. XII. 1938 r. Nr. P. Z. 100/38, iż od 1. I. 1939 r. opłaty listowe z Rumunii do Polski będą wynosić:

1) listy do 20 g. wagi . . . . . . 12 lei,
za każdą następną jednostkę wagi 7 lei,
2) kartki pocztowe pojedyncze . . 7 lei,
z opłaconą odpowiedzią . . . . 14 lei,
3) druki dla ociemniałych za 1.000 g. 0.50 lei.

Mnożna wyrażająca stosunek opłaty za list z Polski za granicę do opłaty za list z Rumunii do Polski wynosi od 1. I. 1939 r. 4½.

Nr. PP. 12/203/38, z dnia 22 grudnia 1938.

3

Przesyłki zbiorowe.

Instrukcję o zwalczaniu nielegalnego przewozu listów, kartek pocztowych, czasopism oraz przesyłek zbiorowych — ogłoszoną w Dz. Zarz. Nr. 15 z 1938 r. Cz. I. Dział 16 — uzupełnia się następująco:

1) W rozdziale B. Przesyłki zbiorowe (strona 170) przy końcu pkt. 19 — umieścić należy Wzór Nr. 1 (protokół):

Wzór Nr. 1.
dla przesyłek zbiorowych.

PROTOKÓŁ

sporządzony w urzędzie (agencji pocztowej . . . . w dniu . . . 193 . . . r. w sprawie przesyłki zbiorowej, nadanej w dniu . . . . 193 . . . r. przez . . . . .
pod adresem . . . .
Obecni: . . . .
Podstawa prawna otwarcia przesyłki: § 45, ordynacji pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 45 z 1931 poz. 392).

Opis stanu rzeczy.

W dniu . . . . . 193 . . . r. urząd (agencja poczt. . . . . zatrzymał (a) list zamknięty, nadany w urzędzie poczt. . . . . dnia . . . . 193 . . . r, przez . . . . zam. . . . .
pod adresem . . . .

Ponieważ list wzbudził podejrzenie, że jest przesyłką zbiorową wezwano nadawcę (adresata) do otwarcia przesyłki.

List otworzył nadawca (adresat) i znalazł w nim co następuje: 1 list od . . . . . . do . . . . 1 kartkę papieru zapisaną od . . . . do . . . . .

Po stwierdzeniu zawartości adresat oświadczył, że nadawcą przesyłki zbiorowej jest . . . . zam. . . . . ,

Ponieważ przesyłka zawierała listy pochodzące (przeznaczone) od różnych osób (dla różnych osób), uznano ją za zbiorową i z uwagi na naruszenie art. 2 i art. 5, ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 63 z 1933 r. poz. 481) przesyłkę zatrzymano jako dowód rzeczowy do protokołu.

Uwaga: Słów w nawiasie używać zależnie od okoliczności.

Podpisy:
(nadawcy wzgl. adresata, sporządzającego protokół oraz świadków).

2) W rozdziale D. pkt. 23-ci (strona 171) otrzymuje następujące uzupełnienia:

a) Po ustępie pierwszym — a mianowicie po słowach: „załączając równocześnie odbitkę protokołu" — wstawić należy jako drugi nowy ustęp:

„Zaznacza się, że doniesienie karno-administracyjne należy wygotować wyłącznie przeciw osobie nadawcy przesyłki zbiorowej, a nie przeciw osobom, od których pochodzą listy i kartki wchodzące w skład przesyłki zbiorowej. Jeżeli zatem nadawcą jest jakieś stowarzyszenie (np. stowarzy-

szenie żydowskie „Kibuc“, „Akiba“, „Kerem Kajemet Leisrael“ i t. p.) to doniesienie należy wygotować przeciw osobie tego stowarzyszenia, która umieściła pieczęć stowarzyszenia, oraz sformułowała i wysłała przesyłkę zbiorową.

b) W tym samym t. j. 23-cim punkcie po ustępie końcowym — należy wstawić nowe ustępy:

Nadawca przesyłki zbiorowej, pociągnięty do odpowiedzialności karno - administracyjnej i skazany orzeczeniem Starostwa na karę zapłacenia grzywny oraz odszkodowania na rzecz Poczty, ma prawo odwołać się od tego orzeczenia do Sądu Okręgowego.

W tym celu poleca się placówkom pocztowym, by w doniesieniach karno - administracyjnych umieszczały prośbę o zawiadomienie placówki o odniesieniu się winnego od skazującego orzeczenia na drogę postępowania sądowego. Zawiadomienia te należy **niezwłocznie** przedstawiać Dyrekcji Okr. P. i T. z dokładnym sprawozdaniem.

By ten obowiązek należycie wypełnić, winny placówki pocztowe interesować się biegiem tych spraw w postępowaniu administracyjnym, wysyłać do Starostw zapytania o stanie sprawy i ewentualnie ponaglać jej załatwienie

Poniżej podaje się odpowiednio uzupełniony wzór Nr. 2 (doniesienie karno - administracyjne) do stosowania:

Wzór Nr. 2.

Urząd (agencja) p. t.

. . . . dnia . . . 193. . . r.

Przesyłka zbiorowa.

Do

Starostwa Powiatowego (Grodzkiego)

w . . . .

W załączeniu przesyła się protokół . . . . stwierdzający, że w liście nadanym przez . . . . zam. . . . . . . do . . . . znajdowało się . . . .

Ponieważ postępowanie takie jest naruszeniem art. 5, ust. 1 o poczcie, telegrafie i telefonie z dn. 3 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63 z 1933 r., poz. 481) uprasza się o pociągnięcie nadawcy zbiorowej przesyłki do odpowiedzialności karno - administracyjnej w myśl art. 36 wyżej cytowanej ustawy, jak również o zasądzenie na rzecz przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ kwoty . . . . tytułem dziesięciokrotnej uszczuplonej opłaty za . . . . . listów nieopłaconych.

Odpis prawomocnego orzeczenia Starostwa uprasza się nadesłać urzędowi (agencji) pocztowej . . . . celem wyegzekwowania odszkodowania, przyznanego na rzecz Zarządu Pocztowego.

O odwołaniu się winnego do Sądu Okręgowego od orzeczenia skazującego, uprasza się zawiadomić tutejszą placówkę pocztową z podaniem numeru sprawy i daty skierowania do Sądu, aby Dyrekcja Okr. P. i T. mogła pilnować wyniku postępowania sądowego.

Zał. akta wraz z dowodami rzeczowymi.

Naczelnik urzędu
(agent)

Uwaga: Słów w nawiasie używać zależnie od okoliczności.

Nr. PP. 61/96/38 z dnia 5 stycznia 1939 r.

4

Pełnomocnictwa wysyłane z kraju za granicę na transakcje środkami płatniczymi i nieruchomościami.

Zachodzą wypadki, że w przesyłkach pocztowych wysyłają nadawcy za granicę pełnomocnictwa na przeprowadzanie transakcji kupna i sprzedaży: środków płatniczych, złota papierów procentowych i dywidendowych, należności z wszelkich tytułów, wszelkiego rodzaju praw majątkowych oraz posiadanych za granicą nieruchomości.

Zwraca się więc placówkom pocztowym uwagę na postanowienia artykułów 8 i 10 dekretu Prezydenta R. P. z dn. 26. kwietnia 1936 w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami

płatniczymi, ogłoszonego w Dz. U. M. P. i T. Nr. 24 z 1938 r. Nr. 47.

Wdług postanowień tych artykułów zabronione jest zawieranie jakichkolwiek transakcji w sprawach wyżej wymienionych — a tym samym zabronione jest wysyłanie w przesyłkach pocztowych za granicę pełnomocnictw na przeprowadzanie takich transakcji — jeżeli nadawca nie dołączy do tego pełnomocnictwa zezwolenia powołanych do tego czynników Banku Polskiego (Komisji Dewizowej).

Pełnomocnictwa z zezwoleniami mogą być nadawane na pocztę w przesyłkach wyłącznie w stanie otwartym.

Zwraca się uwagę, że mogą się zdarzać wypadki włączania pełnomocnictw w treść przesyłanej korespondencji. Na ten szczegół poleca się zwracać baczną uwagę i w razie stwierdzenia takiego faktu lub w razie nasuwających się wątpliwości zwracać nadawcom tego rodzaju przesyłki wzgl. zażądać udowodnienia w sposób wiarygodny, że przesyłka nie zawiera pełnomocnictw. Postępowanie to należy w szczególności zastosować w tym wypadku, jeżeli język, w którym zredagowana jest treść korespondencji nie jest znany nikomu z pracowników danej placówki.

Nr. PP. 24/1/39 z dnia 11 stycznia 1939 r.

5

Wskazówki orientacyjne w sprawie zmian taryfowych.

W związku z wydaniem nowego podręcznika taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej (Dz. Tar. p. t. i r. Nr. 1, poz. 1. z 1939) Ministerstwo P. i T. dla ułatwienia zwraca uwagę na najważniejsze zmiany w porównaniu z poprzednim podręcznikiem:

1) stronnica III, Ograniczenia dewizowe i towarowe.
2) str. 3, kol. objaśnień, za opłatą dla druków dla ociemniałych można przesyłać papier braillowski oraz klisze pomocnicze.
3) str. 5, poz. 8 i 9 — odpadła zniżona taryfa dla listów i kartek do Rumunii (poprzednio do b. Austrii); to samo dotyczy poz. 11 — druki dla ociemniałych.
   str. 5, poz. 10 za opłatą zniżoną dla druków wg. poz. 10 b można wysyłać książki, broszury i nuty do niektórych krajów.
4) str. 6, poz. 15, opłaty dodatkowe za przewóz powietrzny przesyłek listowych przeniesiono do podręcznika taryfy pocztowej, listy, kartki pocztowe, przekazy przewozi się drogą powietrzną bez pobierania dopłaty lotniczej.
5) str. 7, poz. 17, rozróżniono poświadczenie odbioru i poświadczenie doręczenia,
6) str. 7, poz. 18, jaśniejsza redakcja co do użycia zaliczki 300 groszy.
7) str. 8, poz. 22, kol. objaśnień, których tekst dostosowano do przepisów ordynacyjnych.
8) str. 9, poz. 24. kol. objaśnień za opłatą wg. poz. 21 można przesyłać przedmioty dla ociemniałych.
9) str. 10, poz. 26, opłaty dodatkowe za przewóz powietrzny paczek, obr. wewnętrzny włączono do podręcznika taryfy.
10) str. 10, poz. 30, uiszczenie opłaty za doręczenie paczek przez nadawcę przy nadaniu rozciągnięto i na paczki z W. M. Gdańskiem do Polski (kol. objaśnień).
11) str. 15, poz. 44 i 45, opłaty dodatkowe za przewóz powietrzny listów i paczek wartościowych włączono do podręcznika taryfy pocztowej.
12) str. 19, poz. 62, pierwszą jednostkę kwotową w przekazach pocztowych i opłatę podwyższono na 25 zł. i 25 gr.
13) str. 19, poz. 63, opłatę telegraficzną za telegram przekazowy zryczałtowano wg. kwoty przekazu (do 200 i ponad 200 zł.), opłatę telegraficzną za korespondencję osobistą pobiera się bez opłaty zasadniczej.
14) str. 22, poz. 74 — dodano pkt. 4, wprowadzono opłaty za pobrania ponad 5000 zł.
15) str. 27, poz. 87, odmienna redakcja dotycząca wydawania poświadczeń, wyciągów z dokumentów, informacyj, poz. 88, pkt. 2 zniżona opłata na 25 zł.
16) str. 28, poz. 92 — zniżona opłata na 2 zł.
17) str. 4 Dodatków do taryfy IV, V, opłaty za przesyłki listowe urzędowe, opłaty za czynności P. K. O.
   str. 5, VI, wypłata świadczeń ubezpieczeniowych,
   str. 6, VII, VIII, opłaty za paczki kas i urzędów skarbowych, za listy wartościowe i paczki wartościowe Banku Polskiego wyłączono z tekstu taryfy i przeniesiono do dodatków, ponieważ wymienione usługi nie mają charakteru powszechności.

Nr. PP. 500/371/38 z dnia 12 stycznia 1939 r.

6

Niewłaściwości przy doręczaniu pism sądowych.

Ostatnio coraz częściej napływają zażalenia sądów na niewłaściwości i usterki popełniane przez placówki pocztowe przy doręczaniu pism sądowych za zwrotnym poświadczeniem odbioru.

Przeprowadzone na skutek tych zażaleń dochodzenia wykazały, że zażalenia te są częstokroć uzasadnione, spowodowane nienależytym, opieszałym i karygodnym traktowaniem przez placówki pocztowe pism sądowych za zwrotnym poświadczeniem odbioru.

Wedle doniesień poszczególnych sądów, nadsyłane zwrotne poświadczenia odbioru pism sądowych wykazują niejednokrotnie następujące braki, a mianowicie:

1) nie są podpisywane przez adresatów pełnym imieniem i nazwiskiem,
2) niema daty doręczenia,
3) niema podpisu organu doręczającego,
4) przy doręczaniu zastępczym organa doręczające nie wymieniają szczegółowo w części 2-giej względnie 3-ciej zwrotnego poświadczenia odbioru, komu pismo sądowe doręczono, nie podając tym symym jaki sposób zastępczego doręczenia zastosowano to jest kto potwierdził odbiór przesyłki i w jakim stosunku pozostaje do adresata (§ 243, pkt. 2 ord. poczt.),
5) daty doręczenia na zwrotnych poświadczeniach odbioru są niejednokrotnie przerabiane, co jest niedopuszczalne i stanowi przestępstwo, za które dana jednostka może być karaną zarówno sądownie, jakoteż służbowo.

Ponadto doręczyciele zadawalniają się częstokroć wymówką, że adresat zwłaszcza gdy jest stroną, wyjechał, potem jednak okazuje się, że informacja była mylna.

A wreszcie zachodzą również wypadki, że placówki pocztowe niejednokrotnie nie odsyłają na czas zwrotnych poświadczeń odbioru, pod adresem sądów. Tego rodzaju usterki i nieprawidłowości w doręczaniu pism sądowych świadczą bezsprzecznie, że urzędy i agencje pocztowe nie doceniają w całej rozciągłości znaczenia i ważności jakie dla sądów w postępowaniu sądowym mają zwrotne poświadczenia odbioru i należyte uskutecznianie doręczania pism.

Niejednokrotnie bowiem zainteresowane sądy nie będąc w posiadaniu, a w następstwie tegoż nie mogąc do akt sądowych dołączyć zwrotnych poświadczeń odbioru dotyczących wezwań na rozprawę zmuszone są odraczać rozprawy z powodu niejawienia się stron, wyznaczać nowe terminy, a tym samym opóźniać ostateczne załatwienie spraw.

Stan taki, powodujący z winy placówek pocztowych przeszkody w normalnym toku urzędowania sądów, a nadto rzucający ujemne światło na sprawne i należyte funkcjonowanie doręczycielskiego aparatu pocztowego, a tym samym podważający zaufanie do przedsiębiorstwa państw. „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ nie może być dłużej tolerowany i musi być stanowczo uchylony. Wobec tego poleca się placówkom pocztowym przyswoić sobie dokładnie postanowienia rozporządzenia o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym i karnym, zawarte w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 23 z roku 1933, poz. 112, łącznie z uzupełnieniem podanym w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 11 z roku 1935, poz. 28.

Doręczycieli (listonoszów wiejskich) należy pouczać o sposobie doręczania i kwitowania odbioru pism sądowych przez urządzanie częstych odpraw, na których powołane wyżej przepisy byłyby szczegółowo, a zarazem praktycznie objaśniane. Sprawa należytego doręczania pism sądowych za zwrotnym poświadczeniem odbioru to zagadnienie, które ze strony P. P. Naczelników (Kierowników) placówek pocztowych winno być otaczane szczególną pieczołowitością.

Nr. PP. 15/313/38, z dnia 13 stycznia 1939 r.

7

Niedopuszczalność powierzania pracownikowi wszystkich kluczy od jednej kasy.

Organa Okręgowej Izby Kontroli Państwowej stwierdzają przy sposobności kontroli placówek pocztowych, że pracownicy tych placówek pełniąc służbę na różnych stanowiskach, przychodzą z czasem w posiadanie po kolei wszystkich kluczy od tej samej kasy. Ten stan sprzeciwia się obowiązującym przepisom, albowiem § 10, ustęp 4 przepisów X. R. 1 postanawia wyraźnie, iż przy zastępstwach i

zmianach urzędników kasowych klucze od kas mają być na podstawie specjalnego zapisku ewidencyjnego i spisu imiennego urzędników tak rozdzielone, ażeby żaden z urzędników nie otrzymał kolejno kluczy od wszystkich zamków jednej chociażby kasy, jednego i tego samego schowka kasowego lub tej samej skrzyni.

Jeżeli zatem podobne nieprawidłowości się zdarzają, to świadczą one, iż w urzędach nie prowadzi się skrupulatnie zapisku ewidencyjnego kluczy od schowków kasowych lub że przy zmianach urzędników kasowych nie przegląda się zupełnie tego zapisku, nie badając czy nowo przydzielony pracownik nie był już poprzednio zajęty na tym samym stanowisku pracy i czy nie miał już poprzednio w swoim posiadaniu jednego klucza od tego samego schowka kasowego, co jest szczególnie ważne, gdy idzie o klucze od kasy głównej.

Poleca się PP. Naczelnikom urzędów, ażeby do powołanego wyżej przepisu ściśle się stosowali, oraz przestrzeganie jego przypomnieli personelowi i zabronili brania w posiadanie przy zmianach w obsadzie osobowej przez tego samego pracownika kolejno różnych kluczy od tej samej kasy, wzgl. tego samego schowka urzędowego.

Nr. PRP. 10/38 z dnia 14 stycznia 1939 r.

TELEGRAF, TELEFON, RADIO

8

Zasady udzielania zniżek od opłat wstępnych za założenie telefonu.

1) Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 24 listopada 1938 r. Nr. TE. 2010 ustala się następujące zasady obliczania i udzielania zniżek opłat wstępnych za urządzenie stacyj telefonicznych.

2) **A. W strefie I-ej.**

Zniżki od opłat wstępnych będą udzielane, jeśli są spełnione następujące warunki:

a) jeśli zapas wolnych numerów w centrali przekracza przewidywany przyrost netto ilości abonentów dla centrali:
automatycznych na okres — 5-letni
ręcznych na okres — 2-letni

Jako przyrost netto rozumieć należy różnicę między ilością stacyj nowouruchomionych, a ilością stacyj zniesionych w danym okresie.

b) jeśli zapas wolnych linij w danym kierunku pozostaje lub — ze względu na jego charakter — może pozostać przez czas dłuższy w stanie niewykorzystanym.

Jako wolne linie zapasowe należy rozumieć takie linie, które od dłuższego czasu pozostają niewykorzystane i ze względu na tendencje rozwojowe w danym kierunku nie mogą mieć większego popytu.

Przewidywany przyrost należy ustalić na podstawie rzeczywistego przyrostu za ostatnie 3 lata (bez uwzględnienia okresu propagandowego) jednak z uwzględnieniem tendencyj rozwojowych danej miejscowości (dla central) i danego kierunku (dla linij zapasowych).

B. W strefie II-ej.

Jak w punkcie 2 A (a i b) z tym, że jeśli chodzi o obwody napowietrzne, pozostałe po zniesionych stacjach abonentowych, to można stosować zniżki po upływie trzech miesięcy od zwolnienia się obwodów o ile w tym czasie nie da się znaleźć reflektanta na założenie stacji abonentowej za normalną opłatą taryfową.

3) **Wysokość zniżek w opłatach wstępnych przy zachowaniu warunków ustalonych w pkt. (2) niniejszego zarządzenia:**

A. W strefie I-ej:

a) zamiast normalnej opłaty wstępnej według taryfy pobiera się za każde rozpoczęte 100 m. brakującego obwodu po 3 zł.

b) w każdym razie jako minimum opłaty wstępnej pobiera się 10 zł., oprócz opłat instalacyjnych nawet, jeśli nie zachodzi potrzeba dowieszania nowego obwodu,

c) jeśli ulgowa opłata obliczona na podstawie pkt. a) i b) przekracza taryfową opłatę wstępną, wówczas pobiera się opłatę według taryfy.

B. W strefie II-ej pobiera się:

a) koszty doprowadzenia istniejącego zapasowego obwodu do stanu używalności w wysokości kosztów własnych obliczonych według poz. 26 taryfy telefonicznej, jednak co naj-

mniej po 3 zł. za każde rozpoczęte 100 m. istniejącego obwodu zapasowego,

b) opłaty za nowy obwód według taryfy telefonicznej.

4) Do udzielania wyżej wymienionych zniżek upoważnia się naczelników rejonowych urzędów telefoniczno - telegraficznych z zastrzeżeniem ścisłego przestrzegania zawartych w niniejszym zarządzeniu wytycznych.

5) Prośby klientów o udzielenie zniżek od opłat wstępnych kierują urzędy (agencje) p.t. do właściwych rejonowych urzędów za pośrednictwem urzędów obwodowych. Urzędy obwodowe (nadzory teletechniczne) dołączają do próśb oświadczenia co do warunków przyznania zniżki przewidzianych niniejszym zarządzeniem.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Równocześnie poleca się przeprowadzić następujące poprawki w zarządzeniu Nr. 34 Dz. Zarz. Nr. 16, z 1938 r.

W ust. 1) skreślić słowa: „udzielania zniżek opłaty wstępnej oraz“ ustępy 2 do 10 oraz tytuł: „zniżki opłat“ — skreślić numerację ustępów 11 do 13 poprawić na 1 do 3.

Nr. TE. 220/38 z dnia 2 grudnia 1938 r.

9

Wyjaśnienia do nowej taryfy telefonicznej.

Zwraca się uwagę placówek pt. na niektóre zmiany wprowadzone postanowieniami nowych taryf telefonicznych krajowej i zagranicznej obowiązujących od dnia 1 stycznia b. r.

A) **Telefoniczna taryfa krajowa.**

1) **Kategorie opłat abonamentowych:**

Rozszerzono zakres możliwości zaliczania stacyj abonamentowych — na sieciach z taryfą ryczałtową — do kategorii pierwszej, w odniesieniu do stacyj abonentowych zainstalowanych w małych sklepach i małych warsztatach — o ile abonent nie zatrudnia u siebie pracowników i o ile aparat jest zainstalowany w miejscu niedostępnym dla publiczności. W przypadkach wątpliwych należy zaliczać takie stacje do I kategorii warunkowo. Jeśli później zostanie stwierdzone protokolarnie, że abonent dopuszcza do korzystania ze swego telefonu osoby obce, wówczas na zasadzie protokołu można zaliczyć telefon abonenta do kategorii II-ej opłat abonamentowych.

Zmiana kategorii czynnych obecnie stacyj abonentowych na zasadzie powyższych postanowień nastąpić może na podstawie indywidualnych próśb abonentów i po stwierdzeniu istnienia wymaganych warunków.

2) **Opłaty za konserwację w razie przeniesienia centrali:**

W nowej taryfie telefonicznej (poz. 4) zostało skreślone wyjaśnienie o nieopłacaniu przez abonentów opłat za konserwację w razie, gdy znajdą się oni w strefie II-ej, na skutek przesunięcia granic strefy I-ej.

W związku z tym, w danym przypadku, należy stosować się do następujących wskazówek:

W razie przesunięcia granic strefy I-ej, na skutek zmiany punktu środkowego, abonenci, którzy z tego powodu znaleźli się w strefie II-ej uiszczają wynikające stąd dopłaty z dniem pierwszym miesiąca, następującego po miesiącu, w którym dokonano zmiany punktu środkowego strefy pierwszej.

Wobec tego, w razie konieczności zmiany punktu środkowego strefy I-ej, należy o tej zmianie zawiadomić zainteresowanych abonentów na miesiąc naprzód.

3) **Opłaty wstępne za urządzenie telefonów.**

W poz. 21 nowej taryfy telefonicznej opłaty za linię słupową w strefie II-ej zastąpiono ryczałtem, który wynosi za każde rozpoczęte 100 m linii słupowej po 25 zł.

Klient może również sam dostarczyć słupy do budowy przeznaczonej dla niego linii słupowej w strefie II-ej, w tym przypadku wartość dostarczych słupów potrąca się z kwoty ryczałtu (po 25 zł. za 100 m), którą należałoby pobrać od klienta.

Dostarczone przez klienta słupy surowe winny odpowiadać warunkom technicznym przy czym, o ile warunki terenowe na to pozwalają klient winien dostarczyć słupy o 2 m dłuższe niż to jest potrzebne, w celu przedłużenia okresu używalności słupów.

Wytyczne co do udzielania nowym abonentom ulg od opłat wstępnych zawarte są wyżej.

4) **Urządzenia szeregowe.**

Przy wymianie lub przenoszeniu urządzeń szeregowych można na dobro klienta odliczyć wartość tych odcinków kabla (z rozszerzonej

czy przenoszonej instalacji), które nadawałyby się do użycia **zaraz** t. zn. przy robotach związanych z wymianą czy przeniesieniem danych urządzeń szeregowych.

Za aparaty szeregowe mające połączenie z siecią miejską, należy pobierać opłaty abonamentowe wg. następujących zasad:

a) za aparaty szeregowe (zespoły aparatów szeregowych) przyłączone do centrali telefonicznej P. P. T. i T. za pomocą linii głównej opłaty jak za aparaty zwykłe (poz. 1, pkt. 9, 11, 12 i 14 oraz poz. 2, pkt. 2, 4, 5 i 7),

b) za aparaty szeregowe (zespoły aparatów szeregowych) przyłączone do central abonetowych oraz za takież aparaty, które ponadto połączone są oddzielnie linią główną z centralą telefoniczną P. P. T. T. opłaty jak za aparaty do rozmów zwrotnych.

5) **Ograniczenie czasu trwania rozmów miejscowych (okręgowych).**

W małych centralach telefon., posiadających rozmównice publiczne, z których przeprowadzane są tak rozmowy miejscowe (okręgowe) jak i międzymiastowe, czas trwania prywatnych rozmów miejscowych (okręgowych) może być ograniczony dla wykonania z tejże rozmównicy rozmowy międzymiastowej. Z uprawnienia tego korzystać można tylko w przypadkach istotnie niezbędnych z tym zastrzeżeniem, że czas trwania rozmowy prywatnej miejscowości (okręgowej) ograniczony być może do minimalnego okresu 6 minut.

B) **Telefoniczna taryfa zagraniczna.**

Zwraca się uwagę placówek pt. na następujące zasadnicze zmiany wprowadzone w zagranicznej taryfie telefonicznej:

1) stawki opłat podane zostały w walucie krajowej tj. złotych i groszach zamiast jak dotychczas we frankach i centymach złotych,

2) w ruchu granicznym pobiera się opłaty jak w ruchu międzymiastowym tj. za pierwsze trzy minuty i za każdą dalszą minutę, wyjątek — Łotwa,

3) opłata za rozmowę błyskawiczną obniżona została do pięciokrotnej opłaty za rozmowę zwykłą przeprowadzoną w tym samym okresie taryfowym,

4) opłata za rozmowę abonowaną w okresie silnego ruchu została obniżona i równa się obecnie pojedynczej opłacie za rozmowę zwykłą, o tym samym okresie trwania, przeprowadzoną w tym samym czasie, wyjątek — Niemcy,

5) opłata za dodatkowe świadczenia jak: uprzedzenie, wezwanie do rozmównicy w miejscowym obszarze doręczeń telegramów, informację i t. p. równa się opłacie za 1 minutę rozmowy w danym okresie taryfikacyjnym, przy czym przewidziane dawniej minimum (50 ct. — 90 gr.) obecnie nie obowiązuje,

6) wprowadzono opłatę zniżoną za rozmowy długotrwałe (co najmniej 1 godzinę) na z góry oznaczoną godzinę w okresie słabego ruchu,

7) opłata za reklamację dotyczącą rozmowy międzynarodowej obniżona została do kwoty 80 gr.,

8) w szeregu krajów wprowadzono doręczanie wezwań do rozmównicy w zamiejscowym obszarze doręczeń.

W części I nowej zagranicznej taryfy telefonicznej w instrukcji dla urzędów pt. w sprawie posługiwania się taryfą w ptk. 26 należy sprostować powołany 49 art. Międzynarodowego Regulaminu telefonicznego (V Tf. 1) na właściwy w danym wypadku art. 31.

Nr. TE. 200/201/39 z dnia 14 stycznia 1939 r.

ADMINISTRACJA

10

Zmiana obszarów pocztowych.

Z dniem 1 grudnia 1938 r. wyłącza się gromadę Czyżyny, gminy Czyżyny, powiat Kraków, województwo Kraków z zamiejscowego obszaru pocztowego urzędu p.t. Kraków 13. i włącza się ją do zamiejscowego obszaru pocztowego agencji p. t. Rakowice Krakowskie.

Nr. OOrg. 42/37/38 z dnia 25 listopada 1938 r.

11

Opróżnianie strychów z materiałów łatwopalnych.

W związku z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1938 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu, o zapobieganiu powodowania i rozszerzania się pożarów w budynkach (Dz. U. Rzp. P. Nr.

87, poz. 590 z 1938 r.) Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów zarządza jak następuje:

1) P. P. Naczelnicy tych urzędów poczt.-tel. i rejon.-tel., które mieszczą się w budynkach własnych (w zarządzie państwowym P. P. T. T.) lub w budynkach wynajętych w całości na cele pocztowo - telekomunikacyjne, zarządzą bezzwłocznie usunięcie ze strychów przechowywanych tam jakichkolwiek materiałów łatwopalnych (w szczególności słomę, trawę morską, drzewa, wełnę drzewną, wióry drzewne, papier, szmaty, oleje mineralne, celuloidę i t. p. oraz przedmioty wykonane w całości lub w przeważniej części z takich materiałów).

2) Powyższe zarządzenie odnosi się również i do tych urzędów w lokalach wynajętych, które wprawdzie nie zajmują całych budynków, jednak posiadają w wyłącznym używaniu całe strychy lub części tychże.

3) Dyrekcja poleca ponadto w tych wypadkach, gdyby na przejściach (kurytarzach, klatkach schodowych, kurytarzach piwnicznych, przejazdach) znajdowały się jakiekolwiek przedmioty jak szafy, ławki, stoły i t. p. tak je ustawić, by nie utrudniały one przejścia względnie przejazdu i mogły być łatwo w razie potrzeby usunięte.

4) Równocześnie Dyrekcja podaje do wiadomości, że na strychach mogą pozostać łatwopalne materiały, jeśli konstrukcje dachów są wykonane z żelazobetonu o grubości płyty co najmniej 8 cm lub z żelaza, pokryte płytami o tej samej wytrzymałości na przebicie, a stropy tych budynków są wykonane w całości z materiałów ognioodpornych.

5) Organa inspekcyjne Dyrekcji O. P. i T. (Obwodowe Urzędy), sprawdzać będą przy sposobności rewizji, czy urzędy niniejsze zarządzenie wykonały.

Przy tej sposobności przypomina Dyrekcja o postanowieniach dotyczących obrony przeciw pożarowej zawartych w przepisach III. B. 3.

Nr. AB. 140 z 30 grudnia 1938 r.

12

Dodatkowe opłaty w ubezpieczeniu emerytalnym robotników.

Rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 24-go grudnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 681) zostały wprowadzone od 1-go stycznia 1939 r. dodatkowe opłaty w ubezpieczeniu emerytalnym robotników. — Opłaty te obciążają pracodawców i pracowników podlegających obowiązkowi ubezpieczenia emerytalnego robotników z art. 1, pkt. 2, lit. b. ustawy o ubezpieczeniu społecznym. Wysokość dodatkowych opłat wynosi 0.1% zarobków. Połowę dodatkowych opłat ponosi pracodawca, — połowę pracownik.

Wobec powyższego od dnia 1 stycznia 1939 r. do dnia 31 marca 1939 r. wysokość składki emerytalnej robotników wynosić będzie 4.3% — co przy podziale : na pracodawców wynosi 1.65% — na pracowników 2.65%.

Nadmienia się, że jeżeli obniżka składek zasadniczych, — wprowadzona na podstawie ustawy z dnia 29. marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 171) — została by utrzymana w mocy poza 31. III. 1939 r. — powyższa wysokość składek emerytalnych robotników t. j. 4.3% będzie obowiązywać nadal poza 31. III. 1939 r. aż do odwołania.

Przypomina się, że ubezpieczeniu emerytalnemu robotników podlegają kontr. prac. niżsi, listonosze wiejscy, wzgl. ich zastępcy, posłańcy agencyj, robotnicy teletechniczni i sprzątacze (czki).

Nr. SO. 790. z dnia 25. stycznia 1939 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KRAKÓW, UL. WARSZAWSKA

PRENUMERATA NA ROK 193' WYNOSI
kwartalna 1 zł. 20 gr. | półroczna 2 zł. 40 gr. | roczna 4 zł. 80 gr.

Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. 10 gr, tabelaryczne 20 gr.
Za terminowy druk ogłoszeń dministracja nie odpowiada.

WYDAWNICTWO DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.
Drukarnia Leopold Dudek, Kraków, ul. Stolarska 6, tel. 110-18.